

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Candidatus Abbreviatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus XXIII. De Delictis Puerorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63462](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63462)

est arbitraria. l. 1. 2. 4. ff. de prævaricat. In Beneficialibus privatio Beneficii. c. 3. cit.

TITULUS XXIII.

De Delictis Puerorum.

SUMMARIUM.

1. Pueri, Infantes, Puberes qui dicantur.
2. 3. Pueri, & Minores delinquentes quomodo puniantur.
4. An pater pro filio in are plecti possit.

I **N**omine Puerorum hic maximè veniunt puberes, qui septennium egressi necdum impleverunt 14. ætatis annum; nam ante septennium completum dicuntur *Infantes*, & præsumuntur necdum doli esse capaces, qui ad delinquendum requiritur, propter defectum usque rationis, atque ideo nec propriè puniri, sed solum castigari, sicut amentes & furiosi, possunt, ut apprehensione doloris stimulentur, ut faciant, & committant, quod oportet. Completò autem 14. annò vocantur *Puberes, Adolescentes, vel Minores*, usque ad 25. annum ætatis completum. Sciant præterea DD. in Criminalibus, & in ordinibus ad pœnas propter delicta infligendas, magis æquiparari fœmellas, ita ut usque ad annum 14. habeantur pro impuberibus. Quæstio hic delibenda est, an Pueri, si delinquant, & quomodo puniendi sint.

2. Dico 1. Pueri propter delicta omnifrontali Pœna non sunt afficiendi. 2. & si iniuriæ suat proximi, nimirum uno tantum vel alio

10 anno eam egressi, nec propter delicta commissionis. 3. si tamen doli jam sint capaces, & proximi pubertati, h. e. uno tantum, vel uno & dimidio anno distantes à pubertate, subjacent quidem pœnæ Legali. 4. non tamen Ordinariæ, sed mitiori, saltem regulariter. Pars 1. fundatur in *l. 12. ff. ad Cornel. de Sicar. & l. 2. si advers. delict.* ac in præsumptione, quòd imprudentiâ potiùs, quàm dolò & malitiâ aliquid omiserint contra legem præcipientem. Pars 2. in *§. 10. Inst. de Infant. stipul. l. 22. ff. pr. de L. Corn. de fals.* ac in ratione, quòd tales infantia proximi censeantur parùm adhuc distare à furioso, & dolus (nisi se prodat extraordinaria Judicii maturitas, de quo arbitrabitur Judex) ob infirmitatem Judicii non consideretur. Pars 3. in *c. 1. & 2. h. t.* cùm autem quidam citiùs, alii tardiùs maturescant, Judicis erit pœnam commensurare dolo, quem deprehendit. Pars 4. in *citt. cc. 1. & 2. l. 1. §. 33. ff. de S. C. Silan.* ubi ne quidem torqueri permittuntur, nisi serulâ. Accedit regula generalis in *l. 108. ff. de R. J. ibi: serè in omnibus pœnalibus Judiciis & atati & imprudentiæ succurritur.* Addidi, regulariter; nam si crimina puerorum sint enormia, valde perniciofa, ac malitia suppleat ætatem, & proximi sint pubertati, nec spes emendationis constantis affulgeat, uti in Magis & Veneficis, ac subinde Furibus, etiam pœna mortis locum habet. per *l. 1. cit. l. 14. ff. de S. C. Silan. & Constit. Carolin. art. 164.*

Dico 2. Minores quamvis ob delicta graviora commissionis à pœna Ordinaria Legis immunes non sint. *l. 36. l. 38. §. 4. ff. ad L. Jul. de Adult.*
ratio-

ratione tamen infirmi adhuc Iudicii possunt & solent mitius plecti, mutatâ v. g. pœnâ mortis infirmitationem, vel pœnâ mortis qualificatâ in simplicem, per *l. 38. §. 4. & l. 108. ctt.*

- 4 Dico 3. Si filius nihil habet proprii, v. g. nec peculium castrense nec quasi, non tenetur, nec condemnari potest pater ad pœnam pecuniariam pro eo exsolvendam, modò delicti particeps non fuerit, vel in correptione filii non culpabiliter negligens, vel ex delicto filii non sit factus dominus. *l. 26. ff. l. 22. C. de pœn.* ubi habetur, quòd nemo alienæ culpæ debeat esse succedaneus, & delicta suos tenere debeant authores. Neque patet tenetur filio dare Legitimam, ut indè exsolvat multam; quia sicut hæreditas, ita & Legitima, non debetur filio à patre vivente. *l. 1. §. 21. ff. de Colat.* Igitur filius, nihil habens, non in arce, sed in cute, vel alio modo plectendus est.

TITULUS XXIV.

De Clerico Venatore.

SUMMARIUM.

1. *Venatio quid & quoruplex.*
2. *An prohibita Clericis.*
3. 4. *An Principes eam prohibere possint Subditis ac sibi solis reservare.*
5. *An ob actionem turpem possit accipi, retineri, vel etiam exigere pretium, vel lucrum.*
6. *Notatur D. Gletle.*

1 **V**enatio in genere est persecutio & occisio animalium, quæ in sua adhibita libertate naturali existunt, & in nullam do-